

Τ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ

Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Υ

Ε Π Ι Σ Κ Ο Π Ο Υ Α Γ Κ Υ Ρ Α Σ,

Ὁμιλία λιχθεῖσα ἐν Ἐφίση πρὸς Νισόειον ἐν ἡμέρᾳ
Γωάννη τῷ Εὐαγγελιστῇ.

Ὅτι ἐστὶ τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἰατρός, τὸτο ταῖς ψυ-
χαῖς Ἱερὸς. ἐπειδὴ γὰρ νόσημα ψυχῶν ἐστὶ ἡ
πλάνη, καὶ χονίζουσα θάνατον τὸν τῆς τιμωρίας ἐπάγει,
ὠκοδόμησεν ἡ τῷ Πνεύματι χάρις θεραπεία ψυχῶν,
τὴν ἱερωσύνην τὴν ἀγίαν, καὶ τὸ προληφθεὶς τῷ πάθει
μέλος ἐξέκοψεν, ἐκ ἐκείνων ἀφειδῶν, ἀλλὰ τῶν λοιπῶν
μελῶν φειδόμενος. ἐπειδὴ γὰρ τὸ συνεχές τῆς σήφειας τῆς
σαθρᾶς μετὰ δόξαν εἰργάζετο τῆς κακίας, ἐκτέμνει τὸ μέλος,
ἵνα ἐπιτέμῃ τὴν κακίαν. καὶ ἐστὶ τὸ εἶδος τὸτο, ἐκ ἀμότητος,
ἀλλὰ θεραπεία. δακρύων μὲν ἦν ὁ ἰατρός ἐκτέμνει τὸ μέλος,
ἀλλ' ἀφειδῶν, τὴν τμήσιν θεραπείαν εἰργάσατο. ἀρχαῖοι
ταῦτο τῆς θεραπείας τὸ εἶδος ὄντι, καὶ ἀνωθεν. ἔπος οἱ Ἄγγι
ἐπεμελήθησαν τῆς πανσέπτης καύτης Ἐκκλησίας. ἔχει γὰρ ὁ
Ἱερὸς καὶ ξίφος, ἔχει ἵνα κακώσῃ, ἀλλ' ἵνα θεραπεύσῃ. καὶ
ταῦτο διηγήσατο ἀνωθεν ἡ χάρις πρῶτον τῷ Ἱερεμῖα ἐμύθησε,
λέγουσα· κατέστησά σε σήμερον ἐπὶ Βασιλείας καὶ ἔθνη, ἐκε-
ζῆν, καὶ κατασπάπτειν, καὶ ἀποκτείνειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ
καταφυτεύειν. καὶ φυτεύεται γὰρ δόσβετα, μὴ ἐκκοπέσθαι
κακίας. εὐλογον μὲν πρῶτον ἀρδύειν, ἐπιμελεῖται γεωργί-
ῃ καὶ ἡθῶν, λόγους προσφέρειν δόσβετας, ἐπιμελεῖται πα-

ποιῶσθε προσάγει τῷ μέλει. εἰ δὲ ἡ κακία κρείττων γένοιτο τῆς
 ἐπιμελείας, ἢ ἐκκοπή ἴαμα τῷ ἔτιο δεκαετημέριον ἐστὶ. πῶς
 οὖν αὐτίς ἐπιμελήσασθε τῷ ἔτιο δεκαετημέριον, τῶν οὐνειδίζοντων
 Θεῷ πρὸς ἀνθρώπινα, καὶ τὴν χάριν ἐν μέρει οὐνειδίζοντων
 ἡμῶν; τί λέγετε; εἰπέτε Θεόν, φησὶν, καὶ λέγω πεπρωμένης
 εἰ μὴ πρὸς τὴν φύσιν βλέπετε, καλῶς εἰρήεις. εἶδε παντε-
 λῶς ἀπαρεῖς τὸ πάθος, ἀρνήσασθε τὴν οἰκονομίαν. μὴ γὰρ οὐνειδί-
 σθης Θεῷ παθόντι, ἀλλὰ τῶν παθημάτων βλέπετε τὴν κατορθώ-
 ματιαν. εἰς ἀτέλειαν κατέβη Θεός, καὶ μειώθηκε τὴν φύσιν,
 ἀλλὰ τὴν χάριν δωρέθηκε. ἔμεινε ὁ λόγος, προσέλαβεν ὁ ἐκ
 λόγου. ἔμεινε Θεός, καὶ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, γέγονεν, ὅπερ σὺ, δε-
 τὴν πρὸς σὲ φιλανθρωπίαν. μὴ ἐν τῷ εἶδος τῆς ἐπιμελείας ὑ-
 βεινωμίσης. μὴ οὐνειδίσθης τῷ ἰατρῷ, εἰ ἐν ἀτελείᾳ σώμα-
 τος τὴν ὑγίαιαν εἰργάσατο. καὶ γὰρ ὑβείς ἐστὶν ἡ ἀτέλεια, ἀλλ'
 λαὸν δείγμα φιλανθρωπίας. κατέβη πρὸς σὲ, καὶ ἵνα μείνη
 κάτω, ἀλλ' ἵνα σὲ πρὸς ἑαυτὸν ἀναγάγῃ. μὴ ἀρνήσθης τὴν κα-
 τάβασιν, ἵνα μὴ ἀπολέσθης τὴν ἀνάβασιν. δεῖσαι τὴν ὑβείν,
 τὴν σὴν δεῖσαι γενήσασθαι. καὶ ὑβείσαι φύσιν, ἀλλ' ἡ χά-
 ριν δωρεῖται σοὶ τὰ ἀγαθὰ. δεῖσαι τὸν ὑβεισμένον οἰκέτην,
 ὃ δεσπότης ὑβείζεται. τὰ σὰ ἀνέλαβεν, ἐπειδὴ σὺ τὰ ἐκεί-
 νη κατέλιπες. ἀπεδράσαμεν ἡμεῖς ἀγαθὰ δεσπότης, καὶ ἠνέγ-
 καμεν τὴν πρὸς τὸ δεσπότη δεδομῆν χάριν, πρὸς χρείαν
 τὴν ἀπολαύσιν καὶ Παραδείσου ἐλάβομεν, τὸν νόμον παρεξέ-
 σασμεν, τὸν νομοθέτην παρέβημεν, τῷ ἔχθρῳ ἐπειθήσαμεν,
 ἐξέπεσόμεν τῆς τιμῆς, εἰς τὸν πρὸς ἡμῶν τόπον τῶν οὐρα-
 νῶν διήγην, καὶ ἀνέβημεν πρὸς τὸν δεσπότην. ἡ ἡδονὴ κατὰ κα-
 τήν τὸν φύλακα. ἡ ἀμαρτία δεσπότην ἔχει τὸν δεσπότην.
 ἀπέγνω τῆς ἡμῶν διανοίας, ὡς καὶ δεσπότης ἀναβῆσαι πρὸς
 τὸν Θεόν. τί ἐν; ἢ ἐμὴ βραδύτης ζημιώσεται Θεόν τὸ καλῶσαι
 κτήμα, τὸν ἀνθρώπον; ἀλλ' ἐκ ἠνέχετο τὰτο ὃ τῷ ὅλων Θεός
 εἶδε γὰρ εἶδε, φθόρον κρατεῖν δεσποτικῆς χάριτος. καὶ τὴν τῶν
 Θεῶν

Θεὸς δωρεὰν ἔδει νικᾶσθαι ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς τῆ ἀσβόλου, τί ἔστι
 ὁ δεσπότης ποιῆ; πᾶσα γίνεται πρὸς τὸν δραπέτην. ὁ γὰρ δού-
 λος πρὸς ἐκείνον ἰσὶαι ἔκ ἡδύαται. πᾶσα γίνεται πρὸς τὸν ἐκ-
 κέτην, ἔκ ἐν ἀξιώματι δεσποτικῶ, ἔκ Ἀγγέλων δορυφορίων
 προαποστέλλων, ἔκ Ἀρχαγγέλων κινῶν τὰς φύλαγγας, ἔ-
 κ πῶρ κινῶν, ἔκ στοιχείων σαλούων· τῆτο γὰρ ἡ φυγάδα ποιῆσαι
 τὸν δραπέτην· ἀλλὰ πᾶσα γίνεται, ἀνεῦσαι τὴν φυγάδα
 βελομέλιος, καταχεῖν τὸ ἴδιον κτήμα θάλην. ἐσοθεὶ τῶ
 φαινομένῳ, ἀλλὰ πρὸς ὀμιλίαν ἐκκαλεῖται κῆ ὀπτεία τῶ
 ποροσώπῃ. γίνεται σιύδαλος, ἵνα ἀναδειχθῆς δεσπότης. ἔ-
 τῆτο γὰρ κῆ ὁ μέγας Ἀπόστολος ἔλεγε· τῆτο φρονεῖσθαι ἐν ὑμῖν,
 ὁ κῆ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἰησοῦς ἐνταῦθα λέγει· εἶπέ, τίνα ἔ-
 μήτηρ ἔθετο τῶ ποροσηγορίαν τῶ βρέφει; καλέσεις γὰρ, φη-
 σι, τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰησοῦν. πῆ ὁ διακράων τὸν Χριστόν; πῆ ὁ π-
 ριυσήμον ἡμῶν ὀμωνυμίασιν ἐργασάμενος; κῆ Χριστόν μὲν ἐν ἁ-
 λίγων, δύνω δὲ ὑποτιθέμενος, τὸν μὲν δῆλον, τὸν δὲ διαπῶ-
 τῆν, τὸν μὲν πάχοντα, τὸν δὲ μὴ πάχοντα; κῆ ἡ ὀνομασί-
 τῆς μιᾶς ποροσηγορίας, δύνω κειμένων ποροσηγορίων; τῆτο φρο-
 νεῖσθαι ἐν ὑμῖν, ὁ κῆ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἰησοῦς λέγει τῆτον τὸν
 ὀρώμενον, ὃν ἔπος ἐκάλεσε κῆ Παρθένος. τῆτο φρονεῖτω ἕκα-
 στος ἐν ὑμῖν, ὁ κῆ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. τί ἔστι ἰφρονήσαμεν ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ; ὡς ὄν μορφή Θεῶ ὑπάρχων, ἔκ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο,
 τὸ εἶναι ἴσα Θεῶ. τί ἔστι τὸ λεγόμενον; ἡ ἔξ ἀρπαγῆς ἐλόυ-
 θερίαν λαβῶν, ἔδεν δαλκὸν ὑπομῆσαι, ἵνα μὴ ποροσηγο-
 τῆ ἐλόυθερία ποιῆσῃ. τί ἔστι αὐτός; ἐπειδὴ τῆ φύσει δεσπο-
 τῆς ἡ, ἔκ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο, τὸ εἶναι ἴσα Θεῶ· τὸ γὰρ
 τῆς οἰκονομίας ἔδεν ἔβλαψε τῶ Θεότητι. ὡς ὄν μορφή Θεῶ
 ὑπάρχων, ἔκ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο, τὸ εἶναι ἴσα Θεῶ, ἀλλ'
 ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφῶ δάλη λαβῶν. εἶπέ μοι τῆ τῆ Μονο-
 θεῆς κένωσιν; εἰ μὴ τὰ ἀνθρώπινα πέπονθε, πῆ ἐκένω-
 θε; ὅταν δὲ λέγω πέπονθεναί Θεόν, φυλάττω τὴν φύσιν
 ἀπα·

ὅταν λαβὼν δωρεάν, δὲ χερσὶς τῷ δωρακίτι, ἐκ αἰ-
 δουκας ὑπὲρ ὧν ἔλαβες μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀφειλέτω σοι πλη-
 ρῶν τὸν δοτῆρα πεποιήκας. δὲ χερσὶς ἐν προσδέξασθαι τῷ
 χάρειν, λαμπρῶν ἡμῖν πύργῳ τῷ πανήγυριον ἐπιδείξαντες.
 ἐπιθέσεις δὲ πῶς Ἑσθῆς, ἐμενεία Θεῶν πρὸς ἀνθρώπων ὅτι.
 ἐπιδημία αὐτῷ εἶ παρόντος ὁπισθασία καὶ τὰ πάντα πληρῶ-
 νος ἔποψία τῆ πρὸ πάντων ὁρώντος, εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, φησὶ
 καὶ οἱ ἴδιοι αὐτῶν ἔπαρέλαβον ἡμῶν δὲ ἐν τῷ Κόσμῳ ἦν,
 καὶ ὁ Κόσμος δι' αὐτῶν ἔγινετο, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἐκ ἔργου
 ἀλλ' ἔπῳς τῆ ἀνθρώπων κατηγορίας ἢ ἀγνοία αὐτῶν. ὅτι
 θεοῦ φύσεως ἀέφικτος λογισμοῖς ἀνθρώποις ὅτι ὁ
 Θεός. ἔπέφυκε ἡμεῖς ἀνθρώπων αὐτῶν καθορᾶν. ὅτι
 φησὶ τῷ ἀνθρώπων τὸν ἑν ἢ θεία φύσις. ὑψηλότερα τῶ
 ἡμετέρων ἔστι λογισμῶν. ζημιώμεθα ἐν ἑξ ἀμείνορος φύσις
 θεογνωσίαν, ὅπερ ἵνα μὴ γήνηται, ἀναλαμβάνει φύσιν ὁρα-
 τῶν ὁ ἀόρατος. δέχεται σῶμα ψηλαφάμενον, ὁ ἀφῆμι
 κρατῶντος. ὁ ἀόρατος Θεός, ὁράμενος γίνεται. ὁ λόγος ἴσθ
 λαφᾶται. ὁ Μοιροῦν τῶ Θεῶ παῖς, συγγενὴς τῷ δέλιαν γέ-
 νεται, ἵνα μὴ χαλαροῦν τῷ γινῶσιν τῷ ἀνθρώπων ἢ ἐπι-
 βαίεσα τὸν ἀνθρώπου φύσις. καὶ μὴ νομίσης ἀλλοθῆτος ἢ
 Θεῶ τὸν Υἱὸν γενημῶν, πάλαι γὰρ ἢ Θεῶ παρῆσθια ποιη-
 λετᾶτο. καὶ τοῖς τύποις αἰετῶν ἀνθρώποις ἐγνώσθαι φησὶ
 μένος, ὑλαίς κεχρημῶν ὁραῖται παρ' ἡμῶν δυναμῆται. ἐπὶ
 τῷ ἀνθρώπου ἰεραῖος εἰς μέσον, παρῆτω ὁ ἀνθρώπων τῷ Θεῶ
 ἐμφανεία φησὶ τῶ ἀνθρώποις ἐν ἀνθρώπου φύσει. λέγει
 μοι, πῶς Μωϋσῆς εἶδε Θεόν; τῷ φύσιν εἶδε τῷ ἀόρατῶ
 ἔδαμῆς. ἀέφικτος ἡ αὐτῶ λογισμοῖς ἀνθρώποις πῶς ἴ-
 εἶδον; εἶπέ. εἶδον ἐκ τῆς βάτης ἀνυπτόμενον πῦρ, καὶ τῷ βα-
 τῶν ἔφθειραν. ἔλε τί ἐν ἀπιστεῖς τῷ ἐκ Παρθένου γενημῶν
 γῶ, καὶ τῷ παρθένῳ μὴ φθειραντι; ἢ σὺ μὲν ἀέφικτος, οὐ
 ἔλε βάτη φθέρηται Θεός, καὶ λέγει Μωϋσῆ ἔλε ὁ Θεός
 Ἀβραάμ,

Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ, καὶ ὅτι πρὸ
 πάντων Μωσῆς προσκυλεῖ, πισθεύεις, ἢ λογιζόμενος τὸ πῦρ τὸ ὀ-
 ρώμενον, ἀλλὰ Θεὸν τὸν φθελγόμενον. ὅταν δὲ Μήψας Παρ-
 θενικῆς μνημονύσῃ, βδελύσῃ, καὶ ἀποσρέφῃ; τί γὰρ ἀπε-
 λέσερον, εἶπε, βάτος, ἢ Μήψα παρθενικὴ καθαρά τῷ ἀ-
 μαρτίας παθῶν; ἐκ οἴδας, ὅτι τὰ ἀρχαῖα μελέτη τῆς γενεῆς
 ἡμῶν, καὶ τῆς νουθουσίας ἐστὶ; καὶ γὰρ μυστήρια ποροτυπῶνται
 ἐν τῷ παλαιῷ. Ἐὰν τὸ βάτος ἀνάπτεται, πῦρ φαίνεται, καὶ
 τὸ πῦρ ἐκ ἐνεργείας, εἴτε μὴ κολάζει. ἀρα ἐν τῇ βάτῳ ἔχῃ ὁ-
 ρῆς τῆς Παρθένου; ἀρα ἐν τῷ πυρὶ ἢ βλέπεις τὴν φιλανθρω-
 πίαν τῆς ἀποστολικῆς; ὁ κελὶς ἐν τοῖς κεινομένοις, καὶ κεί-
 σις ἐγίγεται. ὁ δικαστὴς ἐν τοῖς καταδίκαις, καὶ ἕδρα μὲν τιμω-
 ρία. ὁ Κελὶς ἐπέση ἐκείνων, ἀλλὰ διδάσκει, ἢ καταδικά-
 ζων, ἀλλ' ἰατρῶν. ὁρᾷς, πῶς ἐκεῖνο τὸ ἡμέρον πῦρ, τὴν αἰ-
 δεῖ φιλανθρωπίαν ἐμήνυσε; μὴ θαυμάσης, εἰ ἔτι Μήψας
 παρθενικῆς, Θεὸς ὢν, τίκτεται. εἶδον γὰρ ὕβριν ἠγεῖται
 Θεός, ὁ ποροξενὸν ἐστὶ σωτηρίας τῆς ἀνθρωπίνης. σὺ δέ μοι
 μὴ ἔτι ἀτελή τὴν φύσιν τῆς Θεῶν ὑπολάβης, αἷς καὶ ἐφικτὴν
 ὕβρισι γινώσκαι ποτε. εἶδον γὰρ, ὡν εἶλετο δι' ἡμᾶς ἀτελῶν,
 ὕβρις τὴν φύσιν ἐκείνων. οἰκειῶνται δὲ τὰ ἐλάττονα, ἵνα
 σώσῃ τὴν φύσιν τὴν ἡμετέραν. ὅταν ἐν τῷ μετ' ἀτελή τῆς μα-
 καρίας Θεῶν τὴν φύσιν μὴ αὐβείζῃ, σωτηρίαν τε ἀνθρώποις
 ἐργάζεται, πῶς εἶπες πρὸς αἰτία τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὕβρις
 ποροξενῶν τῆς Θεῶν γιγνομένης; ὡφθη τοίνυν Θεὸς σήμερον διὰ
 τῆς Παρθένου, καὶ ἡ Παρθένος ἐμείνε Παρθένος, καὶ Μήψα
 ἐγένετο. ὁ γὰρ ἀφθαρσίας ποροξενός, φθορὰν ἐκ ἐργάζεται.
 ὁ Ποικίλος ἀφθαρσίας, εἶδον δι' ἄφθαιρον. ἐπειδὴ δὲ καὶ Φωτεινός
 φίλον ἀνθρώπον λέγει τὸν γενημένον, μὴ λέγων Θεὸν εἶ-
 ναι τόπον, καὶ τὸν ἐκ Μήψας ποροξενόντα, ἀνθρώπον δηρημέ-
 νον Θεῶν ὑποτίθεται, λεγέτω μοι καὶ, πῶς φύσις ἀνθρωπί-
 νη διὰ Μήψας παρθενικῆς τεικτομένη. τὴν παρθενίαν τῆς

Ἰησοῦς ἐφύλαξεν ἄρθαρτον; ἡ δὲ ἰδέσθαι ἡμῶν Μήτηρ,
 Παρθένος μεμύνηκεν ὄργης, πῶς εἰπὼν εἴποιαν θεῶν τε
 δούτος παρὰ χειμῶν τὸ γέννημα; εἰ μὴ ἡ καὶ ἡμεῖς ἰ-
 τέχθῃ, ἀνθρώπος ἔστω. εἰ δὲ τὴν Μιτέρα Παρθένον ἐφύλα-
 ξα, Θεὸς ὁ τεχθεὶς πῶς εὐφρονέσει γινώσκεται. Θεὸς ἦ ἐπι-
 δήμησε ἐπὶ Κόσμῳ, ἐκ τόπου ἐκ τόπου μεταβάς; ἀλλὰ φύσις
 εὐμετέμνος πῶς ἐμεῖν, καὶ ὡς εἶπον, ὁφθαλμοὶ δολήσας, ἐ-
 πὶ φύσιν ἀόρατος. ὡς καὶ ἔχον ἀρχὴν πᾶ εἶναι Θεὸς ἐκ τῶ
 τόπου, ἀλλὰ τὴ φαντασθῆναι ἀνθρώποις. ἐπειδὴ ἦ Θεὸς ἔστω, ἀ-
 νθρωπος γενέσθαι προεἶλετο διὰ φιλοφροσύνην πᾶσι ἡ-
 μᾶς, ἵνα ἡμεῖς τὸν κτίστω ὡς συγγενῆ θεοπετυξώμεθα,
 ἵνα ἔχωμεν θάρσιν, οἱ δὲ οἰκείων κατορθωμάτων παρρη-
 σίαν ἐκ ἔχοντες. ὅτι ἡ τῶ βήματος ἀχθευτες, οἱ δὲ οἰκείων
 ἀρετῶν μὴ παρρησιαζόμενοι, ὡς ἐκ συγγενῆς ἰδίᾳ καρπύτη
 πᾶσι παρρησίᾳ. τί ἔστι; ἐπισημεῖ Θεός, ὡς ἀνθρώπος, ἐ-
 κ τόπου ἐκ τόπου ἀρεῖβων, ἀλλὰ τὴν ἀόρατον φύσιν ὁμιλητικῶς
 ὁρατὴν, καὶ ὁφθαλμοὶ ὡς ἀνθρώπος καὶ συγγενῆς ἀνθρώποις φα-
 ρείας. καθὼς καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀκκρόττε λέγων. ὅτι ὁ Λό-
 γος σὰρξ ἐγένετο. καὶ πᾶσι, φησιν, ὁ Λόγος ἐγένετο σὰρξ, πᾶσι
 δυνάτεν, τὸν Θεὸν Λόγον γενέσθαι ἀνθρώπον; ἐρωτᾶς τὸν ἔσ-
 που πᾶσι Θεῶν θαυμάσιον; εἰ ἐφροτὸν ἦν ἡμῖν τὸ ἀκατάληπτον
 πᾶσι Λόγον, καὶ ἦν θαῦμα, ἀλλὰ καὶ φύσιν ἀσάγγατον. εἰ δὲ θαῦ-
 μα, καὶ σημεῖον τὸ γέννημα; καὶ ὁφθαλμοὶ τὸν Λόγον τῆ
 θαυματουργῆτι δυνάτῃ. ὅτι γὰρ ἐγένετο, γινώσκαι σε βυλομακ-
 καὶ τὸ ἐκ τῆ γαστρὸς κέρδος τῆ γένεσι καρπύσασθαι, πᾶσι
 γέγονε, καὶ ἐργατῆτι πᾶσι χάρις. ἢ σὺ τῶ μόνῳ ἰαξῶ πᾶ-
 σόεις προσάπτουσι, καὶ εὐεργατῆτι τὸν ἔσπου τῆς θείας
 πείρας, πᾶσι δὲ αὐτῆ τῆ τέχνη τῆ σαυτῆ σαυτῆ. ἀλλὰ εἰδὲ ἀλ-
 λος τις, ἀπὸ γένεσιν ὡν, τὸν πᾶσι τεχνίτη εὐεργατῆται ἔσπου,
 ἀλλὰ γινώσκαι μὴ τὸ γέννημα, τὸν δὲ ἔσπου τῆ τέχνη πᾶσι
 χάρις. σὺ δὲ πᾶσι τῶν ὑπὸ τῷ Θεῷ τε θαυματουργῆται

πρὸς λόγους ἐπιζητεῖς, ὡς χρίζων τῆς λόγων, ἵνα τὰ αὐτὰ τῷ
 Θεῷ θαυματουργῆς καὶ σὺ; ἀλλ' ὅπερ ἔλεγον, καὶ νῦν λέγω.
 πράγματος, ἐπὶ τὸν Λόγον ἐπιγινώσκου, τίς ἢ φύσις ἐ
 θαῦμά ἐστιν, εἰδὲ σημεῖον, τὸ αὐτὸν τί ἐστιν ὃ λέγω; οἰκοδό-
 μος κτίζει οἶκον. καὶ λόγον γινώσκου, τὰς ὕλας σιωπεθεύ-
 σασ θναοῖς οὐκ ἐγγίξου, λέγειν τὸ γεγονημένον διωάμεθα, εἰ καὶ δι'
 ἀτεχνίαν ἐπερθεῖν ἐκ ἐσφαλῶ ἱκανοί. ἔπλασε τῷ ἐκ γυναικὸς
 ευφλῶ ὀφθαλμῶς ὁ Νηνογενῆς καὶ Θεὸς Λόγος ἐκ πηλῶ. τὸ
 ὑπὲρ λόγον ἐστὶ τὸν ἡμέτερον. θαῦμα καλεῖται, λογισμοῖς
 ἀνθρώπων καὶ ἐρρινωμένον σημεῖον καλεῖται ὑπὲρ τὴν σωτή-
 ρην φύσιν γεγονημένον. καὶ ὅτι μὴ ἐγνώετο, ἴσμεν, τὸν δὲ
 ἔσπον λέγειν, ἐκ ἐχοίμεν, ἐκ πηλῶ μὴ ἦν κέρατος, καὶ
 πλῆθους κατὰ κοκιάζεται, ἐκ ὀφθαλμῶν δ' ἄρῃα παρὰ τε-
 σταί, ἐκ ὕλης λεπτοὶ γίνονται, ἐκ ὀράσεως ποικιλία συ-
 νίσταται, καὶ τῶν φερσίαις ἀκρίβεια μὴ τοσαύτης ἀρῃίας πορ-
 νάεται. πηλὸς ἐπέφυκεν εἰς ὀφθαλμῶν ἀνάγεσθαι ἀγέ-
 νειαν. ἐκ τούτου ὅπερ ἡ φύσις τῆς γῆς ἐκ ἐπιδίδχεται. καὶ ἦν πῖφου-
 κεν ἐπιδίδχεται ὀφθαλμῶν τῆν ἰδέαν, ταύτῃ ἐδέξατο, καὶ
 θαυματουργῆς πρὸς τὸ ἑαυτῆς θέλημα τῆν φύσιν ἐλύσαν-
 τος, ἐκ αὐτῆς δὲ ἀόρτος τῷ λόγῳ τῆς φύσεως. μηκέτι ἐν εἰς
 ἀδελφείῃ ἀνθρώπων κατὰ πηπτε φύσεως, μηδὲ λέγει πῶς
 ἀνθρώπων φύσις ἐχάρησε τὸν Θεόν; πῶς Θεὸς γέγονεν ἀνθρώ-
 πος; πῶς Θεὸς Λόγος σὰρξ ὀρωμένη γιγνώσκειται; ἀλλ' ὅτι
 μὴ γέγονε πῖσθε, τὸν δὲ ἔσπον εἰδέναι δὲ τῷ πεποιηκότι
 εἰδὲ θέλει καὶ εἰς ὑποδείγματος σαφυνίσει τὸ προκείμενον,
 ἐγὼ δείξω σοι, πῶς τὸ σώματον σωματίζεται, τὸ ἀόρατον ὀ-
 ράται, τὸ ἀψηλάφητον ψηλάφεται, ἐπὶ τῇ οἰκείῃ φύσει μετα-
 βληθεῖ, ἀλλὰ ἀναλαβὸν χῆμα ὀρωμένην, καὶ ψηλάφωμε-
 νον. ὁ λόγος ἔπος, ὁ ποροφαικός ἐκ τῆς ἀνθρώπων φημι, ὁ
 κεχρημένοι ἀλλήλοις τὸ συγγινόμεθα, καὶ τὰ ἐνθύμια ἀλλή-
 λους ἐρμυνόμεθα, λόγος ἐστὶν ἐκ ὀρωμένος, ἀλλ' εἰδὲ χεῖρα

ἠλαφρώμενος, ἀκοῆ δὲ μόνον ἐπιχέμενος. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ
 προφορικὸν λόγον ὑπόδειγμα τῷ ἐνυποστάτῃ Θεῷ Λόγῳ φάρμακον
 μὴ νομίσης με προφορικὸν λέγειν τὸν Θεὸν Λόγον, ἀπαύ-
 γασμα καλεῖται ὁ Μοιρογενῆς, ἐρμηνεύσεως τῆς Θεῆς Γρα-
 φῆς τὸ ἀπαθὲς αὐτῆς τῆς ἁγνήσεως. ἐπειδὴ καὶ νῦν ἀνθρώποι
 ἀπαθῶς τίχεται τὸν Λόγον. διὰ τὸ ὅτι μὴ Υἱὸν αὐτοῦ προ-
 σταγοῦσι τῷ Πατρὶ, ὅτι δὲ Λόγον ἀνομάζει, ἐτέρωθεν ἀ-
 παύγασμα καλεῖται ἡ Θεῆς Γραφῆ, ἕκαστον τῶν τῆς ὀνομασίας
 περὶ αὐτῆς λέγεσθαι, ἵνα νοῆς τὰ τῶν ἁγίων λεγόμενα βλα-
 φημίας ἐκτός. ἄλλοτε γὰρ ἄλλαις περὶ αὐτῆς προσηγορίαις ἐχρή-
 σαστο, ἡρμοσμένῳ δόξῃ Θεῷ τὴν διδασκαλίαν ποιήσαντες
 θέλωσα. οἷον τίθειν, ὃ λέγω, Υἱὸν καλεῖται τῷ Πατρὶ τῆς
 Μοιρογενῆ, τὸ ὁμοίσιον τῆ φύσει ἀφασῆσαι θελήσαντα. ἐ-
 κείνη γὰρ ὁ σὸς Υἱὸς τῆς αὐτῆς σοι φύσεως γεννῆται, βολο-
 μένος ὁ Λόγος, μίαν ἐσίαν δεῖξαι Πατρὸς καὶ Υἱῶ, λέγει Υἱὸν
 τῷ Πατρὶ, τὸν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Μοιρογενῆ. εἴτα ἐπειδὴ
 ἁγίους, καὶ Υἱὸς ἐφ' ἡμῶν ἐμφασιν παρέχει τὸ καὶ τὴν γέν-
 ησιν πατέρων, τῆτον τὸν Υἱὸν προσταγοῦσι καὶ Λόγον, τὸ ἀπα-
 θὲς τῆς ἁγνήσεως τῷ ὀνόματι τῆς δὴλων. ἀλλ' ἐπειδὴ Πα-
 τὴρ τις ἁγίως ὡς ἀνθρώπος, ὁμολογεμένως παρεσβύκεν
 τὰ ἰδίῃ Υἱῶ ὁπιδείκνυται, παρέχοντες τῆς προσηγορίας αὐ-
 τῆς προσηγορίαν τῷ Υἱῶ τὸν Πατέρα, ἵνα μὴ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς
 Θεῆς φύσεως ὑπολάβῃς, συμπάροντα δὲ τῷ Πατρὶ τῷ
 Μοιρογενῆ νοήσης. διωκεῖται ἀπαύγασμα καλεῖται τὸν Μοιρογε-
 νῆ τῷ Πατρὶ. τὸ γὰρ ἀπαύγασμα τίχεται μὲν ἐξ ἡλίου, ἐ-
 δαμῶς δὲ νοεῖται τῷ ἡλίῳ μεταγενέστερον. ἀλλ' ἀφ' ἑπερὸ ἡ-
 λίου, ἕκτοτε τῷ ἡλίῳ τικτόμενον τὸ ἀπαύγασμα νοεῖται. τὸ
 ἐν συμπάροντα δὲ τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν, μεινέτω σοι τὸ ἀ-
 παύγασμα. τὸ ἀπαθὲς τῆς γεννήσεως, δηλῶται ὁ Λόγος τὸ
 ὁμοίσιον ὁ Υἱὸς γεννιέτω. ἀλλ' ἐπατέλωμεν ἐπὶ τὸ προ-
 κείμενον, καὶ τῷ σήμερον τεχθέντος Θεῷ Λόγῳ δηλώσωμεν τῆς

εὐφραίνων, καὶ ἔξ' ἐπιδείξιματος ἐπιδείξιον, πῶς τὸ τῆ φύ-
 σι μὴ ὀραῖνον, ὀραῖνον γίνεται, καὶ τὸ μὴ φιλαφῶνον
 δι' ἀσώματων φύσιν ἐείσεται φιλαφῶνον. ὁ λόγος τοί-
 νυν ἡμεῖς, ὃν ποροφῶνον ταῖς πρὸς ἀλλήλας, ὁμιλίαις, ὡς περ
 κρημεθα, λόγος ἐστὶν ἀσώματος, καὶ τῆ ὄφει φαινόμενος,
 καὶ ἀφῆ φιλαφῶνος, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λόγος ἐνδύσεται
 γράμματι καὶ σοιχείᾳ, φαινόμενος γίνεται, ὄφει καταλαμ-
 βάνεται, ἀφῆ φιλαφῶται. ὑπόδειγμα γάρ μοι τινα φθεγγόμε-
 νον πρὸς τίνα, μὴ ὁ ποροῶν ὀραῖται λόγος; μὴ τῆ χειρὶ φι-
 λαφῶνον τὸν ποροχέοντον λόγον; εὐὰ δὲ ἂ εἶπεν, ἐν χάρτι
 γράφῃς, ὁ ποροῦν ἐξ ἑώρας, ὑπερον ὀραῖται. καὶ ὡς περ ἐκ ἐ-
 φιλάφας ποροῦν εἶδος τῆ λόγου, τῶτα ἔξ' τῆ χάρτι φιλαφ-
 φας καὶ τῆ γράμματων. τίος ἐπέκειν; ὅτι ὁ ἀσώματος λόγος
 τὸ σῶμα τῆ χάρτι, καὶ τὸ γράμμα τῆ σοιχείων ἐνδύεται. ἐκείν
 ἐπειδὴ σαφὲς τὸ ὑπόδειγμα γέγονε, καὶ ὑπεκλήθη τῶ ὑπο-
 δείγματι τῶ γρομῶν καὶ σιωπῆσαι, φέρε δειξῶν, πῶς ὁ
 Μοιούνης Τίος τῆ Θεοῦ Θεός Δόγος, ὁ ποροῦν σιωπῶν τῶ
 Πατρὶ, ἀσώματος ὡν τῆ φύσει, ἀνθρώπου φύσιν οἰκειωσάμε-
 νος ὑπερον, ἐπέχθη ἔξ' Παρθένου, ἐκ ἀρχῆ λαβῶν τῆ εἰσακ-
 Θεός, ἀλλ' ἀρχῆ λαβῶν τῆ φωνῶν ἀνθρώπου, μὴ ἔξ' εἴπης,
 ἐπειδὴ τῶ Πατρὶ γέγονε ὁ Μοιούνης, πῶς ἐπέχθη
 πάλιν ἐκ Παρθένου; ἐκ τῆ Πατρὸς γέγονε τῆ φύσει, ἐκ
 Παρθένου γέγονε δι' οἰκειωσῶν, ἐκείνο εἰς Θεός, τῶτα εἰς
 ἀνθρώπος ἐπέχθη καὶ ὁ σὸς λόγος γένημα ὅτι πῶς σῆς διακοῦν
 ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν λόγον πῶτα, ὅτι ἐπέκειν ὁ σὸς πῶς, ἐνδὲν καὶ
 δελήσης καὶ σοιχείοις καὶ γράμμασι, καὶ ἐντυπῶσαι βαλλῆσαι
 τῶ χάρτι, χειρὶ γράφῃς τῶ γράμματι, καὶ ὅπου τινα πῶτα
 ἔξ' τῆ χειρὸς τίκται τὸν λόγον, καὶ τότε λαβάντε τῶ ἀρχῆ τῶ
 εἶναι, ὅτι ἔξ' χειρὸς ἐγράφη, καὶ τότε ποροῦνται εἰς τὸ εἶ-
 ναι, ὅτι ἡ χεὶρ ἐντυπῶσαι τῶ γράμματι, ἀλλ' ἐκ μὴ τῶ τῶ γρά-
 φῶνται, τῶ δὲ φωνῶν τῶ ἀρχῆ ἐκ τῆ χειρὸς ὁ λόγος

ἠδὲ ξανθὸν τυπύσσης καὶ χράμματα. ἐπεὶ δὲ τὸ ὑπόδειγμα σα-
 φές, καὶ ἡ εἰκὼν γνωριμώτερι γυγνήται, φέρει τὴν πορωτάτη-
 πω ἐφαρμόσωντι τὴν εἰκόνα. ἄδε νῆς, ἐκεῖ γόει Πατέρα ἰδὲ
 ἄε λόγον ἐκ τῆ καὶ γνωσκεις τὴν τόμῳον, ἐκεῖ Λόγον ἐστὶ ἰωδὴ καὶ
 ἰουπόστατον γόει ἐκ τῆ Πατρὸς γεγεννημένον. ἄδε χεῖρα βλε-
 πεις. ἄε χεῖρα ἰωδὴν τί κτισαν λόγον, ἐκεῖ γόει Πατρὸς
 δια τῆ σώματος καὶ Λόγον ἰδὲ κτισαν, καὶ τὴν ἀρχὴν Θεοῦ
 τὸς δῦσαν δια τῆ τῶκα, μὴ γούοιο, ἀλλὰ τὸ σπυλιῶαι Θεὸν ἀ-
 ἠρώποισ γενημένον ἀνθρώπον. ἐπειδὴ γὰρ ἐγούετο ὅπερ ἐγὼ
 ἀνάγκαιως ἐπέχθη καθάπερ καὶ γὰρ μὴ τῆς ἐμῆς φύσεως, καὶ
 τὸ ἐμὸν τῶκα ἀνάγκαιως αἰρέμενος. δια τῶτο καὶ γούετιν ὡ-
 κειώσατο ὁ Θεὸς Λόγος, καὶ Μητέρα παπάσατο τὴν Πατρὸς
 καὶ δια μήτρας ἠλθε κοσμημένης τῆ παρθενία. ἐδὲν γὰρ ὡ-
 ἐπλασατο ὁ Θεὸς βδελύσεται, ἐπειδὴ περ ἐδὲν ἀνάξιον αὐτῶ
 εἶδ' ἔργων ἐγούετο. πούτα καλὰ καὶ καλὰ λίαν, εἰὰ ταῦτα ἰ-
 δόμεν, ὡς ὁ πλάσης εἶδε γενημένα. εἶδε ἦδ' ὁ Θεὸς τὰ πάντα
 ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδὲ καλὰ λίαν. ἀπαθέσει βλέπει πούτα τῶς
 ὁφθαλμοῖς, καὶ εἰώει ὁ Θεὸς αὐτῶ βλέπει, λίαν καλὰ. ἐδὲ
 εἶδον τὸ πάθος, καὶ γνωσκεις τὴν δ' ἐγούεσαν τῶ γενημένον τῆ
 ἐν θάυμασόν, εἰ ἐν ἰδίῳ ἔργω καὶ οἴκῳ κατεσκληώσεν ὁ Θεὸς
 καὶ δὲ λέγει, ἀξίως μὲν αὐτὸν ἐν Οὐρανοῖς κατοικεῖν, ἀνά-
 ξια δὲ μόνικα αὐτῶ τὸν ἀνθρώπον οἶει, κείτων τὰ παράγματα
 ἐ τῆ ἀληθείας ἰδὲ λόγων, ἀλλὰ τῶ πάθει καὶ τῆ πορλήσει
 τῆ ἦδ' ἐφ' ἠλόπρον, εἰπέ μοι, Οὐρανός, ἢ ἀνθρώπος, μὴ γὰρ
 μου τῆ εἶδ' σοιχείων πορῆς λαμπαρότητι, μηδὲ δια τὴν εἶδ'
 χεῖρα πορῆς τὴν φύσιν, μηδὲ τὴν ἐκπηδῶσα μαρμα-
 ρυγὴ τῆ ἠλὴ κατὰ πλάγῆς, μηδὲ ὅτι ἐγὼ δέρμα τε καὶ κρέας
 ἐνέδουμαι καὶ τὸν θεῖον ἰωβ, ἀλλὰ λογικῆς ψυχῆς τὴν ἀγί-
 κειαν σκόπησον. βλέπει τὴν ἀνθρώπου κατεσκληώ, καὶ θε-
 ρασον τὸ ζῶον. νῆν ἔχει πῶπων ζῶων κρατεῖν τε καὶ ἀρχεῖν δὲ
 γάμῳ. χεῖρας ἔλαβεν ὑπηρετημέας τῆ νῆν τῆ σοφία, ὄργανον

παντοδραπῆς τέχνης δημιουργῶν. μόνον τῷ κτισθέντων πάντων
 ἀνάγκης ἐλάττωρον γέγονε. Κύριον γνώμης ἰδίας μόνον
 τὸν ἄνθρωπον ἔκτισεν ὁ Θεός. ἄχ' ὄρας ἥλιον λευγαυασμέ-
 ος ἔχοντα δρόμους; ἢ βλέπεις μονοειδῆ αὐτῷ τῷ φα-
 ρῶ; δια τί; ἐπειδὴ γνώμης ἰδίας ἢ γέγονε Κύριος. σὺ
 δὲ παροέρχῃ ἐλάττωρος, πρᾶτεις ὁ βάλῃ, ἔκ ἔχεις ἀνάγ-
 κην ἀδυσάν σε βίβη, ἐλάττωρος τῇ ψυχῇ κατέστη. ἥλιος
 δέλος ἀνάγκης, ἄνθρωπος δὲ τῇ γνώμῃ ἐλάττωρος. τίς
 ἐν ἀμείνων εἶπέ μοι, ὁ δέλος, ἢ ὁ ἐλάττωρος; ὁ ὑπὸ ζυ-
 γόν ἀνάγκης, ἢ ὁ πάσης ἀνάγκης ἀπόλυτος; εἶδον
 ἐν Σαυμασόν, εἶδον παρὰ δόξον, εἰ ἐν ἀνθρώπῳ ἔκτισεν ὁ
 Θεός, ὅν ἰδίαν εἰκόνα εἶδους πλάσας ἠασάσατο. τῷ γὰρ
 παρὰ τὸν ἄνθρωπον πρόθεσιν ὁ Θεός εἶδους ἐν παροίμοις
 πῆς πίστεως ἐπεδείξατο, χεῖν μὲν λαβῶν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 πλάσας αὐτὸν, εἰκόνα δὲ κατασκευάσας τῆς ἰδίας Θεότη-
 τος. ὅρατί ἐν ὃν ἔμελλε τῇ κατασκευῇ τιμᾶν, ἔπος ἔξ' ὁ-
 τελέως φύσεως ἐπλασε; ὅρατί μὴ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τῆ
 ἡλίου λαβῶν ἐποίησεν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἀπὸ γῆς
 καὶ χοῦς αὐτὸν ἔπλασσε, τῆ κάπυ κειμῶν καὶ πατυμῶν
 σοιχεῖς; τίνας εὐεκεν; θέλεις μάθειν; ἐπειδὴ τῇ αὐτῆ
 εἰκόνι ἔμελλε τιμᾶν τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τῆ αὐτῆ δίδωσι
 πλεὴν φύσει, ἵνα ἢ ὑπερβολὴ τῆς τιμῆς μὴ ἐπαίρη τὸν ἄν-
 ἄθρωπον εἰς ἀπόνοιαν, ἵνα ὅταν ὑπὲρ πλεὴν φύσει τιμῆσῃ,
 συσταλῇ τῇ μνήμῃ τῆς φύσεως, καὶ γνωρίσῃ τὸ μέγεθος τῆς
 τιμῆς, καὶ τῆς αὐτῆ ἀξίας, ἀλλὰ τῆς χάριτος τῷ δωκότος.
 ἕκαστ' καὶ τῆτο φιλευθραπία τῷ κατασκευάσαντος αὐτῷ, τὸ πλεὴν
 εἰκόνα τῷ Θεῷ ἐκ γῆς ἔχειν πλεὴν φύσει. ἐνέχυρον γὰρ εἶχε
 τῆν φύσιν μετεῖε φρονήματος. ὡσεὶ ἀγχοῖς ζῶον ὁ ἄνθρω-
 πος, εἰ καὶ ὑπερον ὑβείδη τοῖς ἐπεισελαθῆσι παθήμασι.
 μὴ γὰρ αὐτὸν εἶδης προσκεκρυφότα, ἀλλὰ παρὰ τῆς παρὰ
 βάσεως τῷ ὄρατι, τῆς εἰκότος τῷ Θεῷ τῷ ἀγχοῖσιν λόγο-

σιωπῆς. τί ἔν ἐξελίξεις τὸν ἑκπρωτον, τῆς πρώτης αὐτῆς
 κατασκευῆς ἐπιλετισμῶς, καὶ τὴν τιμὴν τὴν ἀρχαίαν ἡ
 λογιζόμενος, ἡ αὐτῆς πάλιν μὲν πολλῆς τῆς φιλοτιμίας
 ἀποδέδωκεν ὁ Θεός, εὐώσας ἑαυτῆς τὴν ἰδίαν εἰκόνα, ἡ
 δὲ ἔν ἀπαθῶν τῆς ἐκείνης φιλανθρωπίας ἐγένετο. ἡ δὲ γὰρ
 ἐφύβεισον ἀγαθῶν δεασότη, κοιμηῆσαι δὲ τῆς δαλκῆς
 εἰς ἀφέλειαν οἰκίαν. ἡ ἔν ὑβείζεται τῶν τοῖς ὁ ἀγαθός, ἡ
 ἔν ἔσι, ἡ δὲ τῆς πιστῶν γινώσκεται. καὶ μὴ θαυμάσῃ
 τὸ ἀπίστῶν. καὶ γὰρ νῦν ἑαὶ σεαυτὸν οἶκον κατασκευάσῃ
 Θεῶν, καὶ ἔν σοὶ κατοικεῖ, εἰ καὶ μὴ ἔπος ὡς ἔν τῆς Χρῆ
 στῶν. ἔν τῆς Χρῆστῶν γὰρ κατοικεῖ παῦν τὸ πλήρωμα τῆς Θεο
 πητος σωματικῶς. ἀλλ' ὡ τῆς θαύματος. παῦν τὸ πλήρωμα
 τῆς Θεότητος ἔν ἐνὶ σωματικῶς κατοικεῖ, καὶ πάντε πλη
 ροὶ καὶ ὑπερέχει τῶν κτίσιν, ὅλος ὡν ἔν ἐνὶ, καὶ τῆς κτισ
 μάτων ἐδουὸς χειζόμενος. καὶ μὴ δῆ σοι τὸ εἰρημῶν φά
 νῶν ἀδύνατον. καὶ γὰρ καὶ γὰρ νῦν προφέρομαι λόγον ἔ
 νος ὁ λόγος ἔστιν ἔν ἐνὶ, καὶ ἔν παῖσι ὁ λόγος γέγονε
 καὶ ὅλον τὸν λόγον ἐχώρησεν εἰς, καὶ ὑπὸ πλήθους ὁ λόγος
 ἔν ἐξγράφεται. εἰ τίνυν τὸ πρῶτον γινόμενον καὶ φθι
 ρόμενον καὶ ἔν ἐνὶ ὅλον οἰκεῖ, καὶ ἔν παῖσι γίνεται, τί θαυ
 μάσον σοι φέρεται, εἰ ὁ Θεός ὅλος ἔν Οὐρανῶ καὶ ἔν παῖ
 σιν ἀείσκειται, ὑπόθεσις τίνυν τῆς νῦν πασηγυρίας, τὸν
 Θεὸν γινώσκαι ἀνθρώπων, ἐλόμνον τὰ ἀνθρώπινα, ἵνα δὲ
 πῆ θεῖκα, καὶ οἰκειωσάμνον τὰ πάθη, ἵνα χαρίσῃται τῶν
 ἀπάθειαν, ὑπεισελθόντα θανάτοι, ἵνα τὴν ἀθανάσιαν δὲ
 ρῆσῃται. καὶ ἵδρα τὰ τῆς ἀνθρώπων ἐκτίσασθαι πάθη, καὶ τὴν
 φῶσιν μεταβαλλόμενος, τῆ δὲ γνώμη τὰ οἰκειόμενος. καὶ λίαν
 εἰκότως πάντε ποιεῖ, τὸν ἀνθρώπου σώσαι ἀποδέμνος. ἡ
 ποῖαν ἔν αἰτίαν ἵδρα τὰ πάθη τὰ τῆς ἀνθρώπων πεποιήται,
 ἐπειδὴ ἐβέλετο πάθος πάθει ἀναιρεῖν, καὶ θανάτω καταργῆ
 σαι θάνατον, καὶ ἵδρα τῆς ὁμοειδῶν τὰ ὁμοειδῆ καταπαλαῖ

και ἠθέλησεν· οἰκειῆται τὸν Σπυρὸν, ἰδιοποιεῖται τὸ ρά-
 πισμα, τὸν δεσμὸν ἑαυτῆ πεποιήται, ἵνα Θεῷ γουόμῳ πα-
 πάθη καὶ παθῶν ὄξυσίαν λάβωσιν. ὅτε γὰρ φύσις Θεῷ
 ἠδύκνται· ἐδὲ γὰρ μεταβολῆ ἰδία καὶ πάθη ἐδίξασα, καὶ
 τὴν ἰχμὴν Θεῷ καὶ πάθη καὶ τῆς ὁμοειδῶν λαμβάν-
 νει. λοιπὸν ἦν ὁ θάνατος ὡς Θεῷ γουόμῳ καταργεῖ τὸν
 θάνατον· καὶ ἀποθῶν λέγει τὴν τυραννίδα καὶ θάνατον, ἐν
 παιδί καὶ Θεῷ καὶ ἀνθρώπος καὶ· ἢ ἦν φίλον ἀνθρώπου
 ἐσαύρωσαν οἱ Ἰεραῖοι, ἐδὲ τὴν ὀρωμῶν μόνου καθεύδων
 σὺν φύσιν, ἀλλ' εἰς τὸν ἐν αὐτῆ Θεῷ ἠγαγον καὶ τολμή-
 ματα, τῆς κίωμῶν φύσεως οἰκειωσάμενον καὶ πάθη· καὶ
 ἵνα σοὶ καὶ πῶτο γουήται σαφές, ἐπὶ τὸ ἐν ἀρχῆ ρηθῆν ὡς
 πῶδειγμα τὸν λόγον ἀγάγωμεν· κείθω ἦν Βασιλεία φθίζ-
 γουάται λόγον, καὶ πῶτον ἐντυπῶσαι ἐξ ἡραμμάτων χάρτη
 τῆ, τῆ λεγομένη σάκρα, καὶ ὄξασέμεν καὶ πόλεως
 τὸν λόγον ἠμφισμῶν καὶ χάρτη καὶ ἡραμμάτων, ἐλάθεσαν
 χαρίζόμενον, ἢ ἄλλα δῶρα βασιλικά τοῖς δεσμοῖς κομι-
 ζονται· ἀλλὰ ταύτην τὴν λεγομένην σάκρα τῆ τῶν Ἰππ-
 λαῖν φακῆ, ἀποδέχεσθαι ἀπιστός τις, καὶ ἀπειθής, καὶ τῆς
 πόλεως ἐχθρός, καὶ τῆ Βασιλείας πολέμιος, καὶ λαβὼν τὸν
 χάρτην, ἡραμμάτω, τί ἐρράγη ἐπαύθω, εἶπέ μοι; ὁ
 χάρτης μόνος, ἢ καὶ ὁ λόγος ὁ βασιλικός; καὶ μὴ, εἰ χάρ-
 τος μόνον διερράγη, αὐτὸ μόνον εὖαιον καὶ τὸ φθαρὸν, ἀ-
 νύθμιος ὁ ρήξας, ἢ πῶτε ὁ βολοῖς μόνος ὑπόθμιος καὶ
 ἀλλὰ δίδωσι δίκην τὴν ἐχάτην, καὶ τιμωρῆται, καὶ τὴν
 ἐπὶ θάνατον ἀγεται, ἔχ' ὡς ὁ χάρτην λυμνάμενος με-
 τον, ἀλλ' ὡς καὶ λόγον ἡραμμάτω βασιλικόν· καὶ μὴ ὁ πῆ
 Βασιλείας λόγος ἐστὶν ἀπαθής, ὅτε χερσὶ λαμβανόμενος
 καὶ ἑαυτῆ φύσει, ἐδὲ ἡραμμάτω δύναμενος· ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸς διερράγη, τῆ χάρτη, καὶ τῆ ἡραμμάτων τὸ πάθος οἰ-
 κειωσάμενος· ὅρας πῶς τὸ ἀπαθές δέχεται πάθος, ἐπ-
 δει-

εὐὰ φύσει κοινωνίᾳ παθητικῇ; εἰδὲ γὰρ ὁ λόγος τῆ οἰ-
 κείᾳ φύσει διέρρηκτο, καὶ τὸ πάθος τῆ χάριτος, καὶ τῶν ἐπι-
 χείων εἰδέξαστο. μὴ θαρρήϊπο τοιγαρῶν ὁ Ἰουδαῖος, ὡς φε-
 λὸν ἀνθρώπον σαυρώσας. τὸ γὰρ φαινόμενον χάριτος καὶ
 τὸ δὲ ἐν αὐτῷ κρυπτόμενον, λόγος βασιλικός, ἐκ φύσεως
 εἶδε γὰρ γλώττης ἀποσπασθεῖς. Λόγος μὲν γὰρ ὁ Μονογενής
 λέγεται, εἰς ποροφορικός δὲ, ἀλλ' ἐπιώδης, καὶ ἐνυπόστατος,
 εἰδὲν μὲν τῆ οἰκείᾳ φύσει πάχων, ὡν ἀπαθείς Λόγος,
 εἶδε δὲ ποιόμενος καὶ τῆ φαινομένης παθήματα. καὶ ὡς αὖτε
 βασιλικός λόγος, καὶ τῆ γραμμάτων τῶ φύσει εἰδέξαστο αὐ-
 τός, καὶ τὸ πάθος τῆ χάριτος ἰδίον τῷ λόγῳ γερμῆται, ὅπως
 ὁ Μονογενής τῆ Θεῷ Θεός Λόγος, καὶ τῆ καθηλεθεύτος ἰ-
 δεῖ πεποιήται πάθη. εἶδε τῶτο ὡς αὖτε ὁ σάρκα βασιλικῶν
 ἀνομήματος, ὡς Βασιλέως ῥήξας τὸν λόγον, τῶ ἐπὶ θα-
 ρατον ἀγεται, ὅπως ὁ σαυρώσας Ἰουδαῖος τὸ φαινόμενον,
 δίκας εἰδῶσι, εἰς αὐτὸν τὸν Θεὸν Λόγον εἰκείνας τὸ πᾶ-
 ρημα. ὁ γὰρ Θεός λοιπὸν ὡς ἴδιον πάθος ἐκδικεῖ τὸ φε-
 νόμενον. ἀλλ' ἵκανὰ καὶ εἰρημῶνα, ἐπειδὴ φροντίζειν δεῖ καὶ
 τῆς μνήμης τῆς ὑμετέρας. τὸ γὰρ πλῆθος τῆς λεγομένης
 ὑπερβλύζον τῆς ἀκρωμένων ἐνοίας, ἀμνήμονα τὸν ἀ-
 κροατῶν τῆ εἰρημῶν ποιεῖ. γένοιτο δὲ χάριτι Θεῷ, καὶ
 καὶ εἰρημῶνα τῆ μνήμη ὑμᾶς φελαβεῖν, καὶ ἑτέρας ἐκ τῆ
 πᾶν ἀφελῆν, καὶ τῶ Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν ἀπὸ τῶ
 κληρονομεῖν. ἡς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ
 Χειρῶν ὡς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τῆς αἰῶνας τῆς αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

ΣΥΜΕΩΝΟΣ

ΤΕ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ,

Λόγος εἰς τὸν θῆνον τῆς Θεοτόκου.

Τοῦτο εἰκένο, γλυκύτατε Ἰησοῦ, τὸ τὰς ἐν Περσί-
 δος ἀφίγμούςας εἰς Βηθλέεμ καὶ μόνον χριστὸν αἰς Βα-
 σιλεί, καὶ Δίβωνον ὡς Θεῶ, ἀλλὰ καὶ σμύρναν ὡς ἀ-
 θρώπων προσπαρεγκεῖν, γουνηθείτος σὺ. τὰτο εἰκένο τὸ
 ῥομφαίον μέλειν διελθεῖν τὴν καρδίαν μου, καθὼς ὁ Συ-
 μέων προηγόρευσε. τὰτο εἰκένο τὸ πῦρ, ὃ βαλεῖν ἤλθε
 ἐπὶ τὴν γῆν, ὡσαύτ' αὐτὴν περιδείδαξας. καυσικωτέρα γὰρ
 καὶ πυρὸς Μιχαὴ φιλοτέκνω Παιδὸς Μονογενὸς ἀποτέκνω-
 σις. μικρῶ σπὸς τὸν κεντίου μοι φερίσταται καὶ ὁ τῆ Γαβριὴλ
 ἀσπασμός. καὶ γὰρ καὶ καὶ ὁ Κύριος μετ' ἐμῆ, καθὼς εἰ-
 κείνος μοι ἐπηγγείλατο. ἀλλὰ σὺ μετ' ἀπνεύς καὶ ἐν νεκροῖς,
 καὶ εἰς ἄδης ταμίαια φερίστως καὶ ἐνδότερα, ἐγὼ δὲ τὸν
 αἶρα πρέω καὶ μετ' ζώντων φερίμι. καί τι καὶ σιωποῖ δια-
 ποῖον δεινὸν ἔργον πεφόνουσαι. ἐκάλυψον Οὐρανὸς ἢ ἀρε-
 τήσιν, Χειρὸν καὶ καὶ ἀμορφος κείσαι. ὁ αἶραιος φερί τὰς
 ἡμῶς τῶν ἀνθρώπων, ἀδόξος. κηδύη ἐν γῆ, καὶ τὴν δόξαν
 ἀπυῖνται οἱ Οὐρανοί. καὶ μνήμα φέρει σε λελατομημοῖον,
 ὃν εἶ ὄρησ ἀλοξάτε τμηθεύτα λίθον εἶδον ὁ Δανιὴλ. ἀ-
 σταθῆσ σε ἢ γούνησις ἐντεῦθεν εἰδείνυτο, ὡς ἐν τῆ βαίτη
 ἢ θεῖα ἢ ἐκ πρὸς ἀνθρώπων σιωάφεια. καὶ ἐν τῆ Ἰωσήφ
 ἢ Ἰουδαίω ἐπιβεβλή. καὶ ἐν τῆ Ἰσαάκ, τὸ τῆ θανάτου ε-
 μοίω.

μοῖωμα· λείπεται ἐν ἐν τῷ Γ' ὡς τὸ τῆς ἀνάστασις τοῦ
 μυστήριον· οἱ μοι ὅτι ἐν λίθῳ κείσασθε νεκρός, καὶ ἐκ τῆς λί-
 θῶν ῥαυθόντων δεῖ τὸ πάθος σου τὸ σωτήριο ποῖός σε τῷ
 ὀνόματι πεπιστεύκασιν, καὶ εἶχες πᾶς πλῆρεις τῆς κεφαλῆς.
 ζῶν εἶπας αὐτός, φάλαγγ δὲ εὐπορήσιν ἕως ἀλώπεκας ἡγε-
 ῖω δεῖ τὰς δολέρας αὐτῆς λογισμῶν, ἀλλ' ἐκλίνας ταύτῃ
 τοσοῦτως ἐπὶ Σταυρῶν, ὑπὲς ὠμῶν αἰς κλίνας εὐρών, τῆς
 πίσις ἐγγύμωνος ληστῆ· παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος, λεγέτω ἡ
 ἀσματοῖς σου· εἰπέδου ὁ ἥλιος, ἐτι μεσῆσις ἡμέρας, Γερ-
 μίας φθιγγέδω μοι, καὶ γὰρ ἥλιον τὸν αἰθιοῦν ὑπέδρα-
 με σύνασις, τῆς νοητῆς ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, ἐκλείποντος,
 καὶ πέφαί ρῆξιν ὑπὸ ἕγκαν, αἰς συρρήνυλαι κινδυνέσει
 καὶ ἡ καρδία μου· ὦ σὰρξ ἀγία, ἥτις ἐξ αἱμάτων ἐμῶν
 ἐτυράθης ὑπερφυῶς, τὸ γὰρ ἀρχαῖον χέος ἀπεδόμην πλη-
 ρέσαις, εἰς τὰτο μόνον μρι τῆς Οὐρανῶς ὑπέκλινας δεσπό-
 πα, καὶ αἰς ὑετός ἐπὶ πόκον κατέβης, ἵνα καὶ γένησιν ἀπο-
 σῆς· Ἀγίων μὲν κοιμημένων ἐγείρσας σώματα, νεκροῖ-
 σαν δὲ τῆς τεκῶσάν σε, τί ταῦτα, καὶ ποθειότατε ἡ
 βλαβῶς μου ἐμίχθη πάλαι τὰ ἀμικτα, καὶ πῦρ Θεοπίτος
 αὐλον ἀπλάγχρον ἐμὸν ἐ κατέφλεξεν· ἄρτι δὲ ἕτερον πῦρ
 τὰ ἐντός μου βόσκειται ἅπαντα, καὶ μέσῃ καρδίᾳ λυμάνη-
 ται· χαρᾶς ἐγγύας δὲ Ἀγγέλω παρέλαβον, καὶ ἀφελόμην
 δάκρυα ἀπὸ πορρωπῆς τῆς γῆς· πλὴν ἀλλὰ τὰτο μόνοις
 αἰς ἐμοῖς πιαίνεται δάκρυσιν, εἰς ἅδῃ καταβαίνεις, οἶδα
 αἰς πᾶς ἐγκεκλεισμένως ἀπολύσαν ψυχᾶς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς
 ἐκείσε κατσαπᾶς, ἐμπνῶν νεκρῶν τῶνδε ἔχων με· ὦ γυμνῆ
 νεκρῆ, ζῶντος Λόγου Θεοῦ, ἐκκοσίως ὑφωθίῃαι κατακεί-
 μόνος Σταυρῶν, ἵνα πάντα ἐλκύνῃς πρὸς σεαυτὸν· ποῖός σε
 τῆς μελῶν τὰ σώματος ἐμεικον ἀπαθείς, ὦ θεῖα μοι κερ-
 λη, ἀκαύθας δεδύγμένη, καὶ ταύτας ἐμπήξασα τῆς καρδίας
 μου· ὦ κορμὶα καὶ ἱερά κεφαλή κεφαλή καλὰ μὲν τετυμμένη, ὦ

ἀνορθώσης τὸν ὡς σαθρὸν τῆς πονηρῆς κατεργασίης πρῶμα-
 τι κάλαμον, ἢ μακρῶν τῆς Παραδείσου γυμνῶν. ὡς στα-
 γόνες δεδρυμῆαι ῥαπίσματα. ὡς σῶμα σύμβολον ἕτερον
 μέλιτος, εἰ ἢ χολῆς ἐδέξω πικρότητα, καὶ ὄξυς ἐποτίθης
 δριμύτητα. ὡς σῶμα ἢ λόγῳ μόνῳ ἔξωκεσῆσαν τὸν τῆς αἵ-
 μερον. ὡς σῶμα, ὑπερ ἔχ. εἰρήθη δόλος ἐντὸς, εἰ καὶ σὺ
 δολερὸν εἰς θάνατον ἀποδέδασκε φίλημα. ὡς χεῖρες, αἰ τὸν
 ἀνθρώπου πλασθησάσαι, καὶ νῦν προσηλωμέναι μὴ τῆς
 Σταυρῶ, ἰὲν ἄδῃ δὲ ἀρτερινόμηναι, καὶ χεῖρὸς ἀπτόμηναι
 τῆς ἀφαιρήσεως τῆς ξύλης πάλαι, καὶ τῆς πτώματος ὅλον τὸν
 Ἀδάμ ἐξεγείρασαι. ὡς πλόρα λοχούθεισα δεῖ τὴν ἐκ
 πλόρας πλαθεῖσαν. παραμήτορα. ὡς πόδες ἐφ' ὑδάτων πε-
 ζούσαντες, καὶ τὴν ῥοαὴν φύσιν εἰλικρινῶς ἀγιάσαντες. οἴ-
 μοι, ἢ ἢ Μήτρὸς παλαιότερα ποίως θρῆνας ἐπητυμβίως,
 καὶ τίνων ὕμνος ἐπηκηδεῖς σοι ἄσομαι. ἢ ἢ ἐτι σάμνος μαν-
 ναδόχος ἐγώ, τὸ μάνα γὰρ τὸ ψυχοφόρον ἀμφὶ τὸν κά-
 φρα ἐκκέχυται. ἢ ἢ ἐτι βῆτος ἀκατάφλεκτος, ὅλη γὰρ τῆς
 κοίτης πυρίαι τῆς ταφῆς καταφλέγομαι. ἢ ἢ ἐτι χρυσὴ λυ-
 χρία ἐγώ, τὸ γὰρ φῶς ἐπὶ τὸ μόδιον τέθειται. ὡς πολ-
 λα τὰ μεγαλεῖα ὁ δευσιπὸς ἐνεδείξω μοι. ἐκ πρῶτων, ἢ ἢ
 ὄψεων, ὡς ἐλέξω με. γλώσσας Προφητῶν ἐξάψασαι δι' ἐμὴν
 μέλιον ἀραρόθου καταφοιτῶν, ὡς οἶδας αὐτός. καὶ ὁ μὴ
 εἰς τὸν Κόσμον ἀέμηναι ἀπόδοσιν, μὴ ἔχων σκεῦος ὑποδο-
 χῆς Θεότητος. ἀξιόν μοι μόνῳ κατεργασάσθαι με, καὶ ἀπὸ
 συλλήφως οἱ Γερνήτορες. εἰς φῶς ἔξῆλθον τῆτο τῆ βίαι,
 καὶ βραχύτι τοῖς τοκεῦσι παρέμεινα. ὅμῃ γὰρ μαδοῖς ἀ-
 πατάξιμι καὶ γάλακτι, καὶ σιωπηταξάμι καὶ τοῖς γυν-
 ῆτορσι, καὶ ὅλη ὅλη σιωπηδέθην σοι. καὶ Ναὼ ὡς ἐθῆ
 Ναὼς γρηγορήν καθερώτατος. ὁ Πατὴρ με καὶ ἡ Μήτηρ
 με ἐγκάτελιπόν με, σὺ δὲ με προσελάβω, καὶ δι' Ἀγγέλου
 ἐξέδραψας. καὶ ὁ φησὶ ὁ Δαβὶδ, ἄριστος Ἀγγέλου ἐφαρμα-
 κῶν.

ἄνθρωπος. Ἄγγελον εἶδον πρωτοστάτην προσομιλιῦντέ μοι
 ὃν Ζαχαρίας πρὶν ἰδῶν ἐκωφίστατο, καὶ γλωττυπέδιον ἐ-
 πέμεινε. ἠγαλιάσατο καὶ βρέφος εὐδου γαστρός, καὶ τὸν ἐ-
 ασασμόν ἠμείψατο, τῷ σκιρτήματι, σὲ προσκυκῶν, τὸν ἐ-
 γαστρέ μοι κυφορήματον νόμος, ἐν ἐμοὶ κατέλυσαι φύσεως,
 οἰαυότως σιωελήφτης ὡς οἶδας, καὶ μὲν τόκον με Παρθένου
 ἐτήρησας. πένθειάς με μητέρα ἐπὶ τέκνω δὲ φρανομήλιω, καὶ
 κὸν δὲ ἐμὲ θροπίατορα, καὶ πασῶν ὑπερκειμήλιω θυγατέρων,
 ἄς ὁ Σολομὸν διηκίξαιτο. Βασιλεῖς καὶ πτωχολύση μοι δι-
 λοπρηπὴ παρέχον προσκυκῶσιν. Οὐρανὸν με πλατυτέρα ὑ-
 πέδειξας, ὅς ἢς ὁ πῆς δόξης ἐλαμψας ἥλιος. καὶ ἴνα τὰ
 λοιπὰ τῷ πῶς ἐμὲ περυσίων ἀδιδραμῶμαι, μακαριστὸν
 με ἐν πάσαι; γουεαῖς πεποιήκας, καὶ δι' ἐμᾶ τὸν ἄνω Κόσ-
 μον πληρωθῆναι διηκονόρησας. νυῦν ἔκ οἶδα πῶς ταῦτα
 συγκέχεται καὶ ἀφινδία μοι τὸ μέλι συμπέφυρται. καὶ γὰρ
 σιωκρέθαι προάγομαι νυῦν, καὶ σιωθᾶπτεθαι, καὶ μὴ χει-
 ρίδι συγκαταβαίνει σοι. νεφίλιω με φωτὸς ὁ προβλίπαι
 ὠτομασεν, ἀντὶ νεφείθ' ὡς ἔοικε τὰ δάκρυα σάζασαι, κα-
 ποτε ἄρα πῶς ἐμᾶ, καὶ πῶς προερίται; ἐγκαταλειφθησε-
 ται, ἢ θυγάτηρ Σιών ὡς σιλωὴ ἐν ἀμπελῶνι. ἰδὲ γὰρ
 ἄσταθεβυνημῶς μοι προκείσεται ὁ βόθρος τῆς ζωῆς ὁ ἀ-
 ρητος, ὁ τὸ ζωηρόρον αἶμα κενώσας ὡς οἶνον πρὶς τὴν καρ-
 δίας ἀφραίνοντα. βαβαῖ, πῶς ὁ κατὰ φύξας ἔτος λιδο-
 αῖς σιδήρωι πληττόμω; τῷ κραταῖρ' σε βραχίονι σιωθῆ-
 ρας ἐπιπέμπει ροπής τῇ καρδίᾳ με. τί μὴ καὶ χαρρήνυμι
 μοι, καὶ μουσικώτερον τῶρον ἀντιλαξέθω ἐν σολάγχοις με,
 καὶ πάλιν εἰσδέξομαι, καὶ ἐν καρδίᾳ κηδέσω σε; λιπα-
 ῖον μουσικὴ πέξας ἔκ ἐκρηγνυμένης τῆς τὸν μαργαρίτη
 φερῆσιν με τὸν ὅς ἀσραπῆς τῆς θείας ἐμφυσήτα μοι. ὡ οἶα
 ἀνθ' οἶων ὄρω. ἀσὴρ ἡμεροφαιῆς τὸ τοκετῶσιν ἀδὲ τῆς σῆς
 ἐκαικρηγήθη μεγαλειότητος, καὶ σὲ λελυθότως πεχθεῖται ὁ

Τὸ ΛΟΓΟΘΕΤΟΝ ἢ ΜΕΤΑΦΡ.

Οὐρανὸς ἀνεκίρυνται, ἀλλὰ σήμερον, ἢ αὐτὸν τὸν αἰθέρα
 ἀπὸ κρυφῆς ἡλίου, ἢ ἰύκται ἐν ἡμέρᾳ μέσῃ παρλιέγκας,
 τῆς ἀσεβῶνταις ἐλέγχουσαν. Πύρρος ἐκεῖ γοιυπετῶνται, ὁ
 ἄσῃρ μετεσείλατο, αἶθε, ἢ γνῶσις, ἢ φίλος ὁ τῆς θεο-
 πτόνων φόρος ἀπεμακρυνάτο· ἐκείσε δῶρων προσεγωγή,
 ἢ προσκυνώσις, ἔνταθα χιτώνων μερίσιμος, ἢ χλοδα-
 μὸς, ἢ σέφαρος ὕβρις, νῦν Ἰουδαῖοι, οἳ πρὶν ἐζήταν ἐξ
 Οὐρανοῦ σήμερον, βλαπέτωσαν ἡλίου σκοτιζόμενον, καὶ τὸ
 φῶς ἐπὶ τῆς ἀξίαν σκοπῆς συγκρύπτουται. νῦν καὶ ὁ ἄβυ-
 χος ἔτος Ναὸς ἢ τὸν ἰουδαϊκὸν πόνθῃ σιωπῆσαιαν· ὡς
 γὰρ Ἰουδαῖοι βλασφημῶντος τινὸς εἰς Θεῖον, τὸς ἑαυτῶν χι-
 τῶνας ρηγιύουσιν, ἔτω δὴ ἢ ἔτος ὡς χιτῶνα χιζέει τὸ κα-
 ταπέτασμα, ὡς τῆς θεομάχων παροινέμενον βλέπων σε·
 σαυφίβεται ἢ ἡ γῆ σιοιμήν, παθατομήν, τῆς κράτες σε·
 ἀλλὰ τὸ τὸ πλῆθος τῆς πεντακισχιλίων ἀνδρῶν, ὡς θαυ-
 ματέργησας ἐξέθρεψας, ὅτι μόνος Ἰωσήφ. τολμηρῶς πρὸς
 Πιλάτον ἐπαρρησιάσατο, ἢ τὸν σὸν σῶμα ῥήσασατο, εἰ· ἀ-
 μὴ διαμεῖνῃ ἢ ἀταφον· πᾶς τῆς ἀδελφῶν αἰ χορῆκε, ὡς ἐκ
 ποικίλων ἐρρύσω νοσημάτων, ἢ πᾶς ἢ ἕς ἄπο ἀδα ἐξή-
 χειρας, ὅτι μόνον Νικόδημος τῆς ἡλίας τῆς χειρῶν σου καὶ
 τῆς ποδῶν διέσπασε, καὶ ὅλον ἐπὶ τῆς ξύλῳ σε καθελῶν, ἔ-
 μαῖς ἀγκάλαις ἐκωδύνας ἐκαίθησιν, αἴσει ἢ πρῶτω ἔντα
 βρέφος χαρμωσιῶς ἐβάσασα· ἢ τῶν χεῖρας ἐμαὶ ἢ πρὶν
 βρεφωργηθεῖται ἐκτεπρέπισαν, ἢ νῦν κηδομένης δαλῶν-
 σιν· ὡς πικρῶν ἔνταφίων, ὅτι νεκροῖς τὸ ζῆν χαισάμενος,
 ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου νεκρῶσαι· καὶ ἢ πάλαι σε ἀμφὶ τὰ
 βρεφικὰ δακρυῆσασα· σπάργαναι· τὰ ὡς τὰ νεκρῶσαι
 τυρβάζομαι· χλιαροῖς μετεδυστάμιω σε νάμασε, ἢ θερ-
 μοτέροις ἔτε καταντλώ σε τοῖς δάκρυσιν· ὡς αἰεὶ μηξικαῖς
 ἀνεκίριζον, ἀλλὰ σκερῆσται καὶ ἢ νηπίας ἀλλόμενον· ἀ-
 γκαφίζω σε ἢ νῦν καὶ αὐταῖς, ἀλλ' ἀπὸ πρὶν ἢ τῆς νεκρῶσαι

402 Τὸ ΜΑΚΑΡΙΩΤ. ΣΥΜΕΩΝΟΣ

ἀνακείμενον. ἀνέβαπτόν με τότε καὶ χεῖλη τοῖς μελιχροῖς σου
 καὶ δροσώδεις χεῖλεσι, ἐμβάπτω ταῦτα καὶ νυῦ, ἀλλ' αὐτῶν
 λέοις καὶ μεμονόσισιν χεῖλεσι. μακαρίζεθαί με τὸν καὶ τὴν
 καρδίᾳ, ὅτι ἐξεδόξωσ' εὐράθω τῆ πλασουργεῖ με λοχά-
 βρια· νυῦ δὲ ταλανίζεθαί με ἀπεπεγυέντο, ἔτι δ' ἔρεθω τῆ
 εἴ με κηδύβρια· ἐκεῖ ὠδίνας ἐν τῆ τίκτειν ἐξέφυγον,
 ὠδὸν ὠδίνας ἐν τῆ θάπτειν εἰσδέχομαι. βριφοσπιτῶν
 με πολλὰκις ἐν τῆς σέρνεις ἀφύπνωσας, καὶ νυῦ νεκροσπι-
 τῶν ἐν τῆς πεκοίμηναι. μακαρίζω τὸν Συμεῶν τὸν ἐν
 ἐμῶν χερσῶν ἐν τῆ Ναῶ σε δεξάμενον. Προφῆται ἦν τῆ
 χαροπὰ καὶ τῆ τῆς δόξης μοι προσηφίτοσας, αὐτὸς δὲ μένος
 καὶ ἐκὼ θρωπὰ, καὶ τῆ τῆς λύτης προείπατο· ἐν πῶς ἐμ-
 κτηθῆναι κατεδίξω, ὅς ἔχε πτύσματός σου ὀφθαλμοῖς ἐκκα-
 νήρηνσας. πῶς βασισμάτων ἰσέχῃ, ὅς ἔχε φραγγελίᾳ καὶ
 θεοκαπήλας ἐμάσιξας; καὶ πῶν ἱερῶν θευγγίων ἐξήλασας,
 πῶς ὑπομῆεις θανάτων ἐπονείδισον, ἔχῃ ἀναμάρτητε. ἐβί-
 θης χεῖρας καὶ πόδας· ἀλλὰ τῆς ἥλας ἐγνων εἰς μέσω τῆ
 ψυχῆ τῆς οὐδύνας ἐμπέροντας. τὴν πλοῦρα ἐκσπῆθης,
 ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμὴ καρδίᾳ συνεκοντεῖτό σοι. σιωπῆσάωμαι σοι
 τοῖς πόνοις. σιωπῆσάωμαι σοι τῆ πάθει, καὶ θάπτομῶν
 σιωπῆσάωμαι. τί ἐμοὶ καὶ τῆ βίῳ, σὲ μὴ περόντος, καὶ
 πλασουργεῖ με, καὶ ἔχῃ ποθεινόπιτε; ἀλλὰ πῶν Μαθητῶν
 ὁ χορὸς, ἵνα μοι παθαίνομῶν συγκηλεύσῃται; ἐπατάχθης
 ὁ ποιμαίνων, καὶ τὰ πρόβατα σφάλλονται. ὑπνώττεις ἡ κε-
 φαλή, καὶ χεῖρες ὄμῃ καὶ πόδες ἀσπικτοὶ μένισι. κλίνκοι
 τοῖς κεφαλαῖς καὶ ἄλλοι νεκρέμενοι, ἀλλὰ προεκλελοιπῶτος τῆ
 σπινθῆματος. σὺ δὲ ἐπαλλάξ πῶς ἐκλίας κεφαλῆ, εἴτε καὶ τῆ
 θανάτη κελούθουτος ἐλθεῖν, καὶ ἡ κῆρυμα παρέδωκας. δι-
 καὶ κατεαγόπε τῆ σπῆν γερόσιων, ὅτι μηδὲ τῆ πάλαι θου-
 μένῃ ἀμῆν ὅσῃ ὁ ἐμὸν κατεθραύετο. ὡς προσκινῶ σε τῆ
 πάθει, καὶ τὸ ὑπερμεῖνον σῶμα προσστυάσομαι. αἶρω τὸ ὑ-
 δωρ

ὅθεν τὸ ἐκ πλούτου σε ῥυθόν, δι' ἧ μοι τὸ λατρεῖν τῆς πραγμα-
 λιγυροσύνης χαρακτηρίζεται. ἔξαιρω καὶ τὸ αἶμα τὸ συρ-
 ρυθόν, δι' ἧ καὶ τὸ δεῖ μαρτυρεῖν ἔθεικονίζεται Βάπτισμα.
 ὃ καὶ τὸν ἐγνωμονα περιρραντίσαν λησιῶ καθηγίασε, βα-
 πτιθεῖται καὶ αὐτὸν τῷ ὅπῃ σοι συμβαίνει βαπτίσματι. ὡ
 πικρὰς ἐκείνης τῆς ξύλων γούσεως, ἡτις ἀπὸ γῆς εἰς γῆν
 παλινοςεῖν παρισκιάσε. σὺ δὲ ἐκ ἀπὸ γῆς ἐπλάθης, ἐκ
 ἀπὸ χόου ἐδημιουργήθης, ἢ ἀπὸ ἀκόλου ἐπλημμέλησας. καὶ
 ὅ αὐτὸς εἰ ὁ ἐντολιῶ νομοθετήσας τῷ πλάσματι, καὶ τί
 σοι καὶ τῷ θανάτῳ κοινόν; τίς εὐωσις περὶ καὶ αὐτοζωῆ;
 τίς μετρίαι θρόνω ἐν Οὐρανῷ καὶ τάφῳ ὅπῃ τῆς γῆς; ἐκεῖ
 συνεδριάζεις μετ' τῷ Πατρὶ, ὡς συνθάπτῃ τῷ πλασμα-
 γήματι. ἀπέδωκέ σοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἢ μοιχαλὶς γε-
 νεά νυκτὸ μαργαρίτης ἐρρίφης ἐμπαροδοῦ τῶν χοίρων.
 καὶ ἀποτίθενται τοῖς κυμαίοις καὶ ἀγία νυκτὸ ξύλον εἰς
 τὸν θεῖον ἄρτον ἐμβάλλεται. ὡ λύσα φιλαργυρίας, ἡ Ἰε-
 δας ἐνόσησεν. ἐκ ἀργύρια ὅ, ἀλλὰ μισαθροπίαν ἐκέρ-
 θησε. καὶ ὅ φιλάργυρος ὢν, ἵνα τί προσεφίτα τῷ τὰς πτω-
 χὰς μακαρίζοντι, καὶ τὰ ἀμικτα μιγνύων ἐφαίτετο; ὡ τῆς
 ἀρρήθεις οἰκονομίας Δέσποτα. τίς ὡς θεὸν ἀξίως ὑμνή-
 σε σε; τίς ὡς νεκρὸν παρεπόντως τιμήσειεν; ἀλλ' οἰκοδομη-
 σον τὸν νεῶν δεῖ τριῶν ἡμερῶν, ὡς εἶπας, ὃν κατελέλοι-
 πται. κεφάλαιον τῶν λόγων, ὅπῃ μὴ ὕμνης ἀξίως, μηδὲ
 προσήκοντας θριῶς ἔχω προσφέρειν, μεγαλιώσα τὰ ἔρ-
 γα, πῶς ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα ποιῆντός σε.

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006